

Gustav Klimt

VÌ EM, LỤC BÁT SỤT SÙI
VÌ EM, LỤC BÁT DẬP VUI BIÊN DẦU

ĐẠO NGỘ GIỮA ĐƯỜNG
Chào em con mắt người dưng
Con tim ngoan cố rưng rưng người tình
Con đường trở chứng điều linh
Tình in như có mà hình như không.

CỐI TRONG
Ơi nhân gian, cối vô cùng
Trống trợn cối có, bít bùng cối không
Trong ta cối đặc chập chùng
Trong em, khe hở, cối chung, nảo nùng.

VỊ TÌNH
Giùm anh nếm chút miếng ngon
So đôi đũa lẻ môi còn rượng môi
Miếng buồn trộn với miếng vui
Chấm thêm miếng nhớ nuốt trôi vị tình

YÊU CHẾT
Mốt mai mắt lệ có đầy
Con tim xây xát có trầy trật yêu
Ruột đau có đứt chín chiều
Người ơi nói sơi tơ điều, buộc thêm

THƯ GIẢN
Ví dầu thư giản, thẳng dư
Gặp nhau trong cõi cộng trừ tử sinh
Thì xin chia cái tình linh
Để trăm năm khỏi giựt mình, tủi thân.

TÌNH HỜ
Xa nhau chẵn chiếu lạnh giường
Tay trơn lạnh nhớ, mình suông lạnh thềm
Đau tình, trắng bệnh, buồn thêm
Thơ đau kêu tiếng, thịt mềm đau im
Lập lò ngon sáp đau chìm
Phần em, em giữ. Tôi ghim phận tôi.
Tình hờ, đau nổi chẻ đôi !

*Lục bát để lại cho em
Là thơ ? Hay chỉ ... từng đêm ngậm ngùi !

CAO VỊ KHANH